

nogle Penge! Derom er der ingen Tvivl. Det er ikke Konseilspræsidentens Tro paa større eller mindre Nedgang i de fremtidige Udgifter, der er bestemmende for Forsvarskommissionen, det er ikke bestemmende for det ærede Medlem og ikke for noget andet Medlem. Derimod synes jeg, at naar 3 af Forsvarskommissionens Medlemmer i dette Øjeblik føle Trang til at faa Folketinget til at udtale sig paa den Maade, som der er foreslaaet, kan det lettelig opfattes som Udtryk for Tvivl hos de Herrer om, at de selv kunne hævde det Standpunkt, som de paa Forhaand her ville slaa saa stærkt fast. Hvis dette ikke er Tilfældet, forstaaer jeg ikke, at Forsvarskommissionens Medlemmer kunne føle Trang til at faa en Udtalelse som den foreslaaede frem fra Folketingets Side. Men, som sagt, jeg gentager: det er ikke Realiteten her, om der staaer dette eller hint i Forslaget til Dagsorden, det er simpelt hen dette, om man her fra Folketingets Side vil udtale Mistillid til det nuværende Ministerium. Jeg ønsker derfor ikke at komme ind paa Spørgsmaalet om den fremtidige Forsvarsordnings Dyrhed. Jeg har allerede udtalt, at jeg for mit Vedkommende arbejder videre, som om intet var sket med Hensyn til Ministeriets Sammensætning før og nu. Men een Ting synes jeg, det vil være rigtigt i Forbigaaende, da Spørgsmaalet er rejst og sikkert føres videre i den offentlige Debat, at holde os klart for Øje, og det er, at samtidig med, at vi sørge for en Forbedring af Soldaternes Vilkaar, der vil koste mange Penge, Hundrede Tusinder, ja Millioner, hvis det skal være noget virkeligt gennemgribende, kunne vi dog ikke paaregne Nedsættelser i samme Omfang, som hvis disse Ting ikke foretoges. Forbedret Forplejning, forbedret Hygiejne osv. medføre Forhøjelser, som afbalancere Beløb mod Beløb den Nedsættelse, der mulig kan opnaas paa andre Leder, paa andre Kanter, det maa vi være klare paa. Men at Venstre ikke fremdeles skulde nære samme Ønske om, skulde bestræbe sig i samme Grad som hidtil for at faa den bedst mulige Ordning for de mindst mulige Penge, ja det er der ingen Grund til at tvivle paa.

Men jeg betoner saa for tredie Gang, at det, der her ligger for, er ikke Spørgsmaalet om Forsvarsudgifternes fremtidige Højde, men det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Tinget her vil give Ministeriet et Tillids- eller Mistillidsvotum. Jeg har den Tro og det Haab, og jeg venter, at det

samme gælder mine Partifæller paa de 8 nær, at det nuværende Ministerium vil gaa videre i det Spor, som det foregaaende Ministerium har draget paa den politiske Ager, vil uddybe den Fure, som allerede er trukken. Det tro vi, vi kende Mændene, vi kende deres Fortid, vi kende de Sager, som ligge paa vort Bord, vi kende de store Spørgsmaal, som staa i Spidsen for deres Program, vi stole paa, at vi under det ny Ministeriums Førerskab ville kunne bringe Udviklingen et godt Stykke frem til Held og Gavn for Folk og Land, og derfor foreslaar jeg, at, „idet Folketinget udtaler sin Tillid til Ministeriet og tilsiger sin Støtte til Gennemførelse af dets Program, gaar det over til næste Sag paa Dagsordenen.“ Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen anbefaler jeg.

Slengerik: Jeg skal kun udtale, at hvis det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) ønsker som Medlem af Forsvarskommissionen at agere Selvplager og gaa med Mundkurv, bliver det hans egen Sag, vi andre have absolut ikke nødig at gøre ham Følgeskab i det Stykke. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds mente, at vi otte vilde betragte os som Helte, men at vi ikke vare Helte, naar vi vidste, at vort Forslag blev stemt ned, men jeg synes, at det ærede Medlems Fortid fra den første Halvdel af Halvfemserne vender sig herimod. Hvor tidt har det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke den Gang staaet her i denne Sal og sagt: „Vi vide saa godt, at det Forslag, vi her stille, ikke vinder Flertal, men vi stille det alligevel, fordi vi finde, at det er rigtigt. Det er Venstretanken, vi hævde ved dette Forslag, lad Flertallet slaa det ned, det faar være, men Folket skal se, at der findes nogle i denne Sal, som hævder Venstres Principper.“ Det er det, vi gøre nu, vi gøre det samme, som det ærede Medlem som Mindretal saa tidt har været med til at gøre i den første Halvdel af Halvfemserne. Vi have vel Lov dertil nu lige saa vel som det ærede Medlem den Gang.

Jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at lægge eller digte andet ind i vor Dagsorden end det, som der ligger deri. Det ærede Medlem er jo ikke absolut heldig i Affattelsen af Resolutioner. Det er ikke meget længe siden, man har haft en Afstemning om, hvordan en af det ærede Medlems Resolutioner skulde forstaaes. Jeg tror, det ærede Medlem skulde lade os